

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 3. Confessores Exules.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum V. reliquo vitæ tempore nunquam erecto
 A.C. 483. corpore ingredi potuere. At a nulla extortum, ut quidquam diceret, quod Ecclesiam Catholicam calumniandi ansam præberet.

§. III.

Confessores Exules.

n. 8. Necdum quievit furor Regis, sed Episcopos, Presbyteros, Diaconos aliosque Catholicos, homines quater mille nongentos septuaginta sex in Deserta migrare compulit. Eorum aliquos vexabat podagra, alii præ Senectute oculorum lumen amiserant. Felix Abbiritanus, qui ab annis quadraginta Episcopali Dignitate fulgebat, Paralyssi laborabat, & non solum sensuum usu, sed etiam loquendi facultate carebat. Episcopi Catholici, cum non occurseret, qua arte omnibus membris languentem abveharent, miserunt, qui Regem rogarent, ut liceret Carthagine relinquere, brevi moriturum. Respondit Rex: *si equo vebi nequit, alligetur indomitorum boum cornibus, & quo jussi, deferatur.* Igitur, ut potuerunt transversum mulo impositum, & modo, quo lignum solet, funibus adstrictum, Carthagine abduxerunt. Omnes Confessores in urbes Siccam, & Laream coacti, unde a Mauris in Deserta abducendi erant. Statim carcere inclusi sunt, quo Colle-

n. 9.

Collegis eorum ingredi, Prædicare, & Di-Sæculum V.
vina celebrare Mysteria (*) licebat. Par- A. C. 483.
vuli quoque cum Episcopis aderant, quos
seducere Matres conabantur, hæ enim,
ut periculo prolem eriperent, consensu-
ræ erant, ut rebaptizarentur. Nullus
illorum infantum, quis crederet? vehe-
menti tentationi succubuit.

Confessores postea in arctius ergastu- n. 10.
lum detrusi. Nemini amplius eos invi-
fendi licentia facta, & excubitores seve-
rissime castigabantur. Captivi angustia
loci adeo premebantur, ut spatium non
esset, quo ad levandum corpus digrede-
rentur, hinc brevi fœtor, & horror, om-
nibus tormentis gravior, exortus est.
Confratres eorum, atque inter alios Vi-
ctor Historiæ Scriptor, cum sibi secreto
aditum parassent, in accessu sordibus ge-
num tenus immergebantur. Tandem
Mauri magna vociferatione imperarunt,
ut ad iter capessendum se expedirent.
Exierunt Die Dominica sordescentibus
non solum vestibus, sed etiam capite, & n. II.
A 5 facie.

(*) Et Divina celebrare Mysteria, hat der Protestant gegeben: Und das Heil. Abendmal reichen. Dieser Ueberseger vermeidet sorgfältig diejenigen Ausdrücke, welche erweisen, daß man in der alten Kirche Messe gelesen; und so werden den Protestantischen Lesern dieser Kirchengeschichte ganz falsche Begriffe beygebracht.

Sæculum V. facie. Nihilominus cantabant: *Gloria*
A.C. 483. *hæc est omnibus Sanctis ejus.* Cyprianus
Psal. 149. 9. Episcopus Unizibanus abeuntes consola-
 tus omnia, quæ habuit, dedit, cupiens una-
 cum ipsis abduci. Idem plurima poste-
 riori tempore tulit, & post carceris squa-
 SS. Confessorem in Exilium missus est. Undique
 fores. confluabant populi SS. Confessores visu-
 ri; angustæ nimis erant viæ, valles etiam,
 & montes replebantur Fidelibus. Cereos
 manibus gestabant, & liberos suos ante pe-
 des Sanctorum ponebant. Clamabant: *cui*
nos derelinquitis, ad Martyrium prope-
rantes? quis nos parvulos baptizabit? quis
nobis Pœnitentiam, & Reconciliationem ()*
tribuet? quis nos, si mortui fuerimus, se-
peliet? quis Divinum Sacrificium inter
consuetas Cæremonias offeret? cur in mor-
tem vos sequi non licet?

Mul-

(*) Qui nous donnera la Penitence, & la Re-
 conciliation? hæc verba non aliter, quam de ab-
 solutione Sacramentali, & secreta accipi possunt.

Der Protestant hat hier mit seiner verwegenen Kritik alles verkehret. Die Worte: *quis nobis Pœnitentiam, & Reconciliationem tribuet?* hat er gut Lutherisch gegeben auf seiner 7. Seite im 5. Theile. Wer wird unsere Buß annehmen, und uns die Versöhnung ankündigen? Die folgenden Worte aber: *Quis Divinum Sacrificium inter consuetas Cæremonias offeret?* hat er platterdinges wegge-
 lassen.

Multorum oculos in se convertit Mu- Sæculum V.
 lier, saccum portans, & puerulum manu A. C. 483.
 ducens, cui ajebat: *curre, mi Herule!*
non vides bos omnes Sanctos ad recipiendam
Coronam festinare? qui Confessores co-
 mitabantur, increpabant mulierem, quod
 tanto virorum numero se viæ sociam jun-
 geret. Ipsa dixit: *orate Deum pro me,*
& pro puerō isto, nepote meo. Filia sum
defuncti Episcopi Zuritani, bunc puerum
abduco, ne eum solum inveniant hostes, &
in mortem abstrahant. Episcopi lacry-
 mis perfusi responderunt: *Fiat Volun-*tas Dei!**

Noctu potius, quam interdiu profici-
 cebantur, ne ardore Solis urerentur, &
 ad cellas subterraneas sibi præparatas
 non sine maxima molestia divertebant.
 In itinere si Senes, aut pueri linquenti-
 bus viribus defecissent, spiculis punge-
 bantur, aut conjectis lapidibus ad gra-
 diendum compellebantur. Mauris post-
 ea imperatum, ut pedes eorum, qui in-
 gredi non valerent, funiculis innecterent,
 & modo, quo Brutorum cadavera solent,
 raptar-

n. II.

n. 12.

lassen. Die Unterdrückung solcher Worte ist so viel
 als ein eigenes Geständniß unsers Ueberseggers, daß
 die wahre Gegenwart des Leibes Christi im H. Mess-
 Opfer eine Wahrheit sey, welche das Zeugniß aller
 Jahrhunderte für sich hat, und er sie danach wiss-
 sentlich ansechte.

Sæculum V. raptarent per loca aspera, & saxa rigen-
A. C. 483. tia; ita vestimenta primum, & deinde
 membra lacerabantur. Huic caput con-
 tritum, alteri perfosum latus, multis spi-
 ritus elisus, quos, ut potuere, secus viam
 publicam sepelierunt. Coeteri in Deser-
 tum, ut destinatum erat, perducti; ibi
 ipsis hordeum in cibum datum, equorum
 in illa Regione pabulum; sed & istud
 postea subtractum. Terram ibi plurimi
 scorpiones, aliaque animalia virulenta in-
 festabant; at nemini ex Dei famulis illis
 mortem intulerunt.

§. IV.

*Rex vocat Catholicos ad Collo-
 quiuum.*

a. 13. In Festo Ascensionis anno 483. præsente
 Regino, Imperatoris Zenonis Legato,
 Hunericus Episcopo Eugenio Mandatum
 misit, quod in Ecclesia recitaretur. Idem
 etiam per cursores in universam Africam
 missum. In eo Rex loquebatur in hunc
 modum: *Hunericus Rex Vandorum, &
 Alanorum, omnibus Episcopis HOMOU-
 SIANIS. Sæpe vobis præceptum, in
 Vandorum Regionibus Conventus non
 agere, ne Animas Christianas seduceretis.
 Nam vero exploratum habemus, in nostris
 Partibus Missas fuisse celebratas in Man-
 datorum istorum contemptum, dicunt e-
 nim, se velle Fidei Christianæ integrita-
 tem*